

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Ozjęć CLVIII. — Wydana i rozesłana dnia 1. października 1916.

Treść: (M 334.—336.) 334. Rozporządzenie cesarskie w sprawie zmiany należytości licencyjnej od importu tytoniu i wyrobów tytoniowych. — 335. Rozporządzenie o uregulowaniu obrotu cukrem burakowym. — 336. Rozporządzenie, w sprawie uregulowania obrotu ziemniakami ze zbioru w roku 1916.

334.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 21. września 1916,

w sprawie zmiany należytości licencyjnej od importu tytoniu i wyrobów tytoniowych.

Na mocy § 14. ustawy zasadniczej z dnia 21. grudnia 1867. Dz. u. p. Nr. 141, zarządzam, co następuje:

§ 1.

Należytość licencyjną, którą obok cła należy uiszczać przy imporcie tytoniu i wyrobów tytoniowych z poza linii celnej, ustanawia się w następujący sposób:

za cygara w kwocie	150 K	od 1 kilo- grama podle- gającego oczeniu ciężaru netto
„ papierosy w kwocie	100 „	
„ inne wyroby tytoniowe i materiały surowe		
w kwocie	50 „	

§ 2.

Ten, kto bez licencji władz skarbowych pośredniczy w sprowadzeniu zagranicznego tytoniu

lub zagranicznych wyrobów tytoniowych, dopuszcza się ciężkiego przekroczenia skarbowego, za które karać się będzie stosownie do ilości zapośredniczonego towaru. Za inne przekroczenia postanowień, wydanych dla wykonania § 2. ustawy z dnia 17. kwietnia 1912. Dz. u. p. Nr. 80. będzie się karało jak za zwykłe przekroczenia skarbowe grzywną od 5 do 200 koron.

§ 3.

Wykonaniem tego rozporządzenia cesarskiego, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, zajmie się Mój Minister skarbu.

Wiedeń, dnia 21. września 1916.

Franciszek Józef wkr.

Stürgkh wkr.	Georgi wkr.
Hochenburger wkr.	Forster wkr.
Hussarek wkr.	Trnka wkr.
Zenker wkr.	Morawski wkr.
Leth wkr.	Spitzmüller wkr.
	Handel wkr.

335.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 29. września 1916

o uregulowaniu obrotu cukrem burakowym.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, rozporządza się, co następuje:

§ 1.

Zadanie Centrali dla cukru; nadzór państwowy.

(1) W celu regulowania produkcji i obrotu cukrem burakowym istnieje Centrala dla cukru w Wiedniu (I., Elisabethstrasse 18).

(2) Do Centrali należy pokrywanie całego zapotrzebowania cukru ze strony ludności i zarządu wojskowego.

(3) Centrala dla cukru podlega bezpośrednio Ministrowi handlu i wykonuje swe czynności według jego wskazówek.

(4) Nadzór państwowy wykonują komisarze rządowi, mianowani przez Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami. Komisarzy rządowych należy zapraszać zczasu na wszystkie rozprawy i posiedzenia pełnego zebrania (§ 4.) i administratorów (§ 6.) i mają oni prawo do zabierania w każdej chwili głosu i stawiania wniosków, co do których musi być powzięta uchwała. Mają oni nadto prawo odraczania wykonania uchwał pełnego zebrania i zarządzeń administratorów na tak długo, aż Minister handlu wyda decyzję. Decyzja ta jest dla Centrali wiążącą. Komisarze rządowi mają także prawo wglądu do wszystkich ksiąg, zapisków i aktów Centrali i żądania wszelkich wyjaśnień, jakie uważają za potrzebne.

§ 2.

Prawny charakter Centrali.

(1) Centrala dla cukru jest osobą prawniczą. Nie jest ona przedsiębiorstwem zarobkowym i nie trudni się interesami na zysk obliczonymi.

(2) Zastępuje ją na zewnątrz prezydent i jego zastępcy (§ 4.) jakoteż administratorowie (§ 6.). W imieniu Centrali podpisuje prezydent lub jeden z jego zastępców wspólnie z jednym lub dwoma administratorami.

§ 3.

Organa Centrali.

Organami Centrali dla cukru są:

1. pełne zebranie.
2. administratorowie.

§ 4.

Pełne zebranie.

(1) Pełne zebranie składa się z mianowanych przez Ministra handlu reprezentantów fabryk cukru surowego i cukru spożywczego.

(2) Pełne zebranie wybiera ze swego grona prezydenta i dwóch zastępców. Wybór tych funkcyjaryuszy podlega zatwierdzeniu Ministra handlu.

(3) Prezydent kieruje tokiem wszystkich spraw Centrali. On przewodniczy na pełnym zebraniu. W razie doznania przezeń przeszkody obejmujące kierownictwo spraw jeden z jego zastępców.

(4) Pełne zebranie zwołuje w razie potrzeby prezydent lub w razie doznania przezeń przeszkody jeden z jego zastępców. Pełne zebranie należy zwołać w ciągu 8 dni na posiedzenie, jeśli tego zażąda jeden z komisarzy rządowych (§ 1.) lub przynajmniej trzecia część członków, podając przedmioty rozpraw.

(5) Do powzięcia ważnej uchwały na pełnym zebraniu potrzeba obecności przynajmniej trzeciej części członków. Uchwała co do uchylecia lub zmiany powziętej poprzednio uchwały pełnego zebrania, która została już wykonana lub której wykonanie jest w toku, może być powzięta tylko w obecności co najmniej połowy członków. Do ważności uchwał pełnego zebrania potrzeba większości dwóch trzecich wszystkich obecnych członków. Przewodniczącemu przysługuje takie samo prawo głosowania jak każdemu innemu członkowi. Komisarze rządowi nie biorą udziału w głosowaniu.

§ 5.

Zakres działania pełnego zebrania.

(1) Pełnemu zebraniu należy przedkładać do zatwierdzenia wszystkie rozstrzygnięcia i zarządzenia natury zasadniczej, jakie zamierzają wydać administratorowie. Uchwały pełnego zebrania są dla administratorów wiążące.

(2) Do pełnego zebrania należy w szczególności:

1. wybór prezydenta i jego zastępców;
2. ustalenie planu rozdziału cukru surowego (§ 9.);

3. ustalenie ilości cukru spożywczego, jaka ma być wyprodukowana (§ 9.);

4. powzięcie uchwały w sprawie ceny sprzedaży opodatkowanego cukru surowego (§ 14., ustęp ostatni) i cukru przeznaczonego do użycia wolnego od opłaty (§ 18.), wreszcie w sprawie różnic cen dla rozmaitych gatunków i co do wszelkich innych dodatków (§ 15., ustęp szósty i siódmy);

5. ustanawianie postanowień co do zwrotu i zabezpieczenia opakowania (§ 16.);

6. ustanowienie zasad co do rozdziału nadwyżki przychodu (§ 21.);

7. ustanowienie zasad co do zarachowywania kosztów przewozu (§ 22.);

8. powzięcie uchwały co do pokrywania kosztów Centrali dla cukru i co do pobierania datków i opłat na pokrycie tych kosztów (§ 24.);

9. badanie i zatwierdzanie rachunku, który administratorowie mają przedkładać o obrocie pieniężnym Centrali;

10. powzięcie uchwał we wszystkich sprawach, których rozstrzygnięcie pełne zabrania wyraźnie sobie zastrzeże.

§ 6.

Administratorowie i ich zakres działania.

(1) Minister handlu ustanowi administratorów z grona członków pełnego zebrania.

(2) Do administratorów należy bezpośrednio zawiadywanie sprawami Centrali dla cukru, w szczególności wykonywanie uchwał, powziętych przez pełne zebranie, jakoteż rozstrzygnięcie we wszystkich kwestjach, co do których pełne zebranie nie zastrzeżło sobie powzięcia uchwały.

(3) Do przeprowadzenia zarządzeń administratorów, które nie są tylko wykonaniem powziętych już uchwał lub poleceń pełnego zebrania, potrzeba zatwierdzenia komisarzy rządowych.

(4) Administratorowie mają przedkładać peryodycznie pełnemu zebraniu sprawozdania o swej działalności i składać z końcem roku obrotowego rachunek o obrocie pieniężnym.

(5) Na posiedzenia administratorów należy zapraszać prezydenta Centrali dla cukru.

(6) Do załatwiania spraw ustanowi się biuro.

§ 7.

Szczególne obowiązki członków i funkcyjaryuszy.

Wszyscy członkowie pełnego zebrania i administracji oraz wszyscy funkcyjaryusze Centrali i jej biura winni przy swem urzędowaniu kierować się jak największą bezstronnością i największą sumiennością. Wszyscy członkowie i funkcyjaryusze Centrali są obowiązani przestrzegać ściśle tajemnicy po za urzędowaniem co do wszystkich spraw Centrali, o których powzięli wiadomość jako członkowie Centrali, których zużytkowanie lub rozszerzenie pozaurzędowe sprzeciwia się celom Centrali lub też dotyczy stosunków przedsiębiorstw osób trzecich. Przy prowadzeniu spraw jest obowiązkiem administracji starać się przez odpowiednie urządzenia o to, by zapobiedz nadużyciom przy zużytkowaniu lub udzielaniu wiadomości o stosunkach przedsiębiorstw, jakie wpłynęły do administracji.

§ 8.

Zamknięcie.

(1) Zamyka się wszystkie istniejące jednocześnie w Austrii zapasy nieopodatkowanego cukru, jakoteż wszystkie cukier nadchodzący z zagranicy celnej.

(2) Zamknięcie ma ten skutek, że zamknięty cukier wolno tylko według wskazówek Centrali dla cukru przerabiać, zużywać, dobrowolnie lub przymusowo pozbywać i że tym cukrem nie wolno rozrządzać bez wskazówek Centrali.

(3) Czynności prawne, wykraczające przeciw temu zakazowi, są nieważne. Przepis ten ma zastosowanie także do sprzeciwiających się temu zakazowi zmian i przedłużeń ważnych czynności prawnych, dotyczących się zamkniętego cukru.

(4) Urządowy o kupno i dostawę cukru z kampanii 1916/17, zawarte przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, są nieważne.

(5) Przechowcy zamkniętego cukru są obowiązani starać się o jego utrzymanie.

(6) Zamknięcie kończy się z chwilą, w której zamknięty cukier zostanie stosownie do zarządzeń Centrali dla cukru poddany opodatkowaniu lub wywieziony. Co do zamkniętego cukru, na którego wolę od opłaty użycie zezwolił urząd skarbowy, ustaje zamknięcie z chwilą objęcia cukru przez uprawnionego do poboru. O ile udzielone zezwolenie do użycia cukru wolnego od opłaty zgaśnie lub zostanie odwołane, wchodzi zamknięcie znowu w życie co do cukru, jakoby się znajdował jeszcze w tym czasie u uprawnionego do poboru.

(7) Co do cukru opodatkowanego, sprowadzonego z zagranicy, kończy się zamknięcie z chwilą objęcia go przez uprawnionego do poboru stosownie do wskazówek Centrali dla cukru.

§ 9.

Uprawnienia Centrali dla cukru co do produkcji, dostaw i sprzedaży.

(1) Centrali dla cukru przysługuje prawo rozporządzania całym zamkniętym cukrem.

(2) Centrala postanawia według planu rozdziału, ustalonego według wskazówek Ministra handlu, jakie ilości surowego cukru mają dostarczyć poszczególne fabryki tego cukru poszczególnym fabrykom cukru spożywczego i w jakim terminie dostawa ta ma być uskuteczniiona. Fabrykom cukru spożywczego, produkującym także cukier surowy (fabryki mieszane), należy cukier surowy własnej produkcji, o ile Centrala dla cukru inaczej nie zarządzi, policzyć na rachunek tej ilości cukru surowego, jaka im stosownie do planu rozdziału cukru surowego przypada. Tak samo należy fabrykom cukru spożywczego, produkującym cukier spożywczy bezpośrednio z buraków, policzyć cukier ten — a to po przeliczeniu na cukier surowy według stosunku 100 : 114 — na rachunek tej ilości cukru surowego, jaka im według planu rozdziału przypada. Jeżeli jakaś fabryka cukru spożywczego wytwarza wprost z buraków więcej cukru spożywczego, aniżeli to odpowiada tej ilości cukru surowego, jakaby jej przypadła według zatwierdzonego planu rozdziału cukru surowego, natenczas Centrala dla cukru ma prawo rozrządzić według swego uznania nadwyżką wyprodukowanego cukru spożywczego na rachunek ogółu, za wynagrodzeniem ceny cukru surowego i kosztów rafinacji. Jeżeli co do wysokości kosztów rafinacji nie przyjdzie zgodne porozumienie do skutku, ustanowi wysokość tych kosztów Minister handlu.

(3) Fabryki cukru surowego i fabryki cukru spożywczego są obowiązane co do produkcji cukru stosować się do zarządzeń i poleceń Centrali dla cukru. Centrala postanawia w szczególności, jakie ilości cukru spożywczego mają być wyprodukowane przez poszczególne fabryki cukru spożywczego, tudzież, jakie ilości mają być przerobione na cukier twardy, cukier mialki lub cukier krystaliczny. Jeżeli jakaś fabryka nie zastosuje się do poleceń Centrali dla cukru, natenczas ma ona prawo wykonać swe zarządzenie na koszt i niebezpieczeństwo opieszalego przedsiębiorstwa.

(4) Producent, posiadacz i przechowcy zamkniętego cukru są obowiązani stosować się do zarządzeń i poleceń Centrali dla cukru, dotyczących sprzedaży i dostawy cukru. Są oni również obowiązani przedkładać Centrali dla cukru za jej żądaniem wszelkie dokumenty i wykazy potrzebne do spełnienia jej zadania.

(5) Centrala dla cukru ma prawo za zezwoleniem Ministra handlu rozrządzić także cukrem, który nie podlega już zamknięciu, i udzielać wskazówek co do jego dalszej sprzedaży i dostawy, do których posiadacz takiego cukru mają się zastosować.

(6) Przedsiębiorstwa, używające cukru i przetwarzające go, którym został przydzielony cukier wprost przez Centralę dla cukru albo na jej polecenie, są obowiązane, cukier ten zużyć względnie przerobić w tej samej wyrobni, dla której cukier przydzielony został.

(7) Na wezwanie Centrali dla cukru mają także posiadacz i przechowcy niezamkniętego cukru dostarczyć wykazów o cukrze, który w ich przechowaniu się znajduje lub się znajdował i podać, na czyj rachunek cukier ten został złożony względnie komu i do jakiego miejsca został on sprzedany lub dostawiony.

§ 10.

Przymusowe odebranie.

(1) Jeżeli producent, posiadacz lub przechowca zamkniętego lub niezamkniętego (§ 9., ustęp 5.) cukru wzbrania się usłuchać zarządzenia lub polecenia Centrali dla cukru, albo jeżeli osoba lub miejsce pobytu tego, kto ma prawo rozrządzania odnośnymi ilościami cukru, albo na którego rachunek zostały one złożone, nie są znane, natenczas może Minister handlu na wniosek Centrali dla cukru zarządzić przymusowe odebranie tych zapasów, a to nie uwłaczając przepisom § 9., ustęp 3, zdanie ostatnie.

(2) Orzeczenie to jest skuteczne wobec każdego, komu przysługuje prawo do zapasów. Wykonanie jego należy do politycznej władzy pierwszej instancji z przestrzeganiem odnośnych przepisów o podatku od cukru.

(3) Za przymusowo odebrany cukier płaci się kwotę, która jest o 10% niższa od ceny, odpowiadającej postanowieniom §§ 14. względnie 15. Od tej kwoty potrąca się kosztą przymusowego odebrania.

(4) Jeżeli posiadacz lub jego miejsce pobytu nie jest znane lub kwota wynagrodzenia służyć ma na zaspokojenie roszczeń osób trzecich na zasadzie praw rzeczowych, należy kwotę wynagrodzenia złożyć w sądzie.

(5) Ostatni posiadacz (przechowca) przymusowo odebranych zapasów ma je aż do odtransportowania przechowywać bezpłatnie i troskliwie.

(6) Odebrane zapasy będą użyte stosownie do wskazówek Centrali. Zysk, jakiby został osiągnięty przy dalszej sprzedaży takiego cukru, złożony Centrala dla cukru do funduszu, o którego użyciu decyduje Minister handlu.

§ 11.

Uwolnienie i sprzedaż.

(1) Centrala ma uwalniać celem opodatkowania co miesiąca, w razie potrzeby w krótszych terminach, taką ilość zamkniętego cukru, jaka jest potrzebna do zaspokojenia każdorazowego zapotrzebowania.

(2) Fabryki cukru spożywczego mają obowiązek cukier przydzielony im przez Centralę do sprzedaży użyć w czasie właściwym w sposób, przepisany przez Centralę.

§ 12.

Przesyłanie cukru do Węgier i do Bośni i Hercegowiny.

Przy dostawie cukru, który nie podlega należyłości uformowanej rozporządzeniem c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 2. stycznia 1908, Dz. u. p. Nr. 4 (cukier wolny od surtaksy), do Węgier i do Bośni i Hercegowiny należy utrzymać w mocy według dotychczasowego stosunku udziały w dostawach, przysługujące poszczególnym fabrykom cukru spożywczego.

§ 13.

Dowóz i wywóz cukru.

(1) Tylko Centrala dla cukru może uskutecznić dowóz cukru (cukru burakowego i trzcinowego) z zagranicy celnej.

(2) Sprzedaż cukru celem wywozu i wywóz poza granicę celną może — z przestrzeganiem istniejących, ustanowionych przez władzę przepisów i ograniczeń — odbywać się tylko przez samą Centralę dla cukru albo na podstawie wydanego przez nią zlecenia. Przed zawarciem umowy o sprzedaż ma Centrala dla cukru postarać się o zezwolenie komisarza rządowego Ministerstwa handlu.

(3) Centrala dla cukru postanawia przy swoich dyspozycjach co do sprzedaży cukru celem wywozu, czy i o ile ma być uwzględniony cukier, który został sprzedany zagranicznym kupcom dowodnie przed dniem 10. lipca 1915 w celu eksportu poza granicę celną, bądźto wprost tym kupcom, bądź też za pośrednictwem firm tutejszo-krajowych.

(4) Jeżeli Centrala dla cukru przeznaczy cukier taki do użytku w państwie tutejszem, należy właścicielowi zapłacić za ten cukier, nie uwłaczając istniejącemu w danym razie rozszczeniu do udziału w funduszu, utworzonym z nadwyżek przychodów (§ 21.), krajową wartość netto stosownie do cen, ustanowionych w §§ 14. względnie 15. Skoro dojdzie do przymusowego odebrania takiego cukru, natenczas mają zastosowanie postanowienia § 10. tego rozporządzenia.

§ 14.

Cena cukru surowego.

(1) Cena sprzedaży nieopodatkowanego cukru surowego, produktu pierwszej jakości wynosi 41 K 50 h, produktów dalszych jakości 41 K.

(2) Ceny rozumie się na zasadzie 88% wydajności na 100 kilogramów netto bez worka na stacji kolejowej fabryki surowego cukru, która ma uskutecznić dostawę, za zapłatą w gotówce z 2% skonta przy dostawie do dnia 31. grudnia 1916. Przy późniejszej dostawie podwyższa się cena w dniu 1. stycznia 1917 i w dniu pierwszego każdego dalszego miesiąca aż do dnia 1. września 1917 włącznie za każdym razem o 25 halerzy za 100 kilogramów netto.

(3) Ponad 88% do 90% wydajności dopłaca się jedną tysięczną ceny za każdą dziesiątą procentu, ponad 90% do 92% wydajności 30 halerzy za każdy procent. Ponad 92% wydajności nie uiszcza się żadnego wynagrodzenia. Poniżej 88% do 86% wydajności potrąca się jedną tysięczną część ceny kupna za każdą dziesiątą procentu. Ułamki procentu wydajności będą stosunkowo uwzględniane.

(4) Przy dostawie nieopodatkowanego cukru surowego z fabryki cukru spożywczego lub wolnego składu należy w razie, jeżeli cukier nie zostaje przydzielony fabryce cukru spożywczego, wliczyć do rachunku odpowiedni dodatek za przewóz.

(5) Potrzebnych worków ma dostarczyć kupujący za opłatą przewozu ich do stacji, z której surowy cukier został wysłany.

(6) Zresztą obowiązują dla dostaw surowego cukru zwyczaje handlowe wiedeńskiej lub praskiej giełdy towarowej, a to stosownie do siedziby fabryki dostarczającej lub wolnego składu.

(7) Jeżeli według wskazówki Centrali dla cukru musi być objęty cukier, który według zwyczajów kupieckich nie nadaje się do dostawy, a porozumienie co do odpowiedniego zniżenia ceny nie dojdzie do skutku, natenczas oznacza cenę Centrala dla cukru.

(8) Cenę sprzedaży dla opodatkowanego cukru surowego oznacza Centrala dla cukru za zezwoleniem Ministra handlu.

Cena cukru spożywczego.

§ 15.

(1) Cena zasadnicza za cukier spożywczy wraz z podatkiem spożywczym wynosi 100 K za 100 kg obliczonej wagi, przyjmując za podstawę towar pierwszej jakości w wielkich głowach, przy dostawie do dnia 31. stycznia 1917.

(2) Przy późniejszej dostawie podwyższa się cena w dniach 1. lutego 1917 i 1. kwietnia 1917 za każdym razem o 100 halerzy za 100 kg.

(3) Ceny te mają zastosowanie dla dostaw w pełnych ładunkach wagonowych, za zapłatą w gotówce w przeciągu 10 dni, z potrąceniem 2% skonta.

(4) Jeżeli sprzedający zastrzeże sobie zapłatę z góry, winien zapłacić kupującemu procenta począwszy od dnia po nadejściu zapłaty aż do 10. dnia po odesłaniu towaru. Wysokość tych procentów ustanowi każdorazowo Centrala dla cukru.

(5) Przy sprzedaży lub dostawie poniżej jednego całego wagonu (10.000 kg) tudzież przy dostawie w ładunkach zbiorowych należy się dodatek do ceny w kwocie 1 K za każdych 100 kg.

(6) Różnice cen między dużymi głowami i rozmaitymi rodzajami cukru ustanawia Centrala dla cukru za zatwierdzeniem Ministra handlu.

(7) Tak samo ustala Centrala dla cukru za zatwierdzeniem Ministra handlu dodatki, odpowiadające stosunkom miejscowym.

(8) Zestawianie faktury przez fabryki cukru spożywczego odbywa się według wagi rachunkowej na podstawie ceny zasadniczej z uwzględnieniem dodatku miejscowego, ustalonego w chwili dostawy dla miejsca przeznaczenia (ustęp 7.) i po potrąceniu przewoźnego, obowiązującego w czasie dostawy od stacji wysyłającej do stacji kolejowej miejsca przeznaczenia.

(9) Zresztą mają zastosowanie do dostaw cukru spożywczego stosownie do siedziby fabryki dostarczającej lub wolnego składu zwyczajnie handlowe wiedeńskiej lub praskiej giełdy towarowej.

§ 16

(1) Centrala dla cukru może postanowić, że fabryki cukru spożywczego przy swych umowach o sprzedaż mają zastrzedz sobie opłacony zwrot worków w stanie nieuszkodzonym i zdolnym do dalszego użycia za uszczerbkiem wynagrodzenia do

ruk kupującego i że wolno im nałożyć na kupującego obowiązek złożenia zabezpieczenia za odesłanie tych worków.

(2) Wysokość tego wynagrodzenia i zabezpieczenia ustanawia każdorazowo Centrala za zatwierdzeniem Ministra handlu.

(3) Centrala dla cukru ma prawo wydać podobne postanowienia także co do innych rodzajów opakowania.

§ 17.

(1) Dla cukru spożywczego, który odstawia się z fabryki lub wolnego składu po cenie oznaczonej w § 15., dostarczy się urzędową banderolę (§ 14. przepisu wykonawczego w sprawie podatku od cukru z dnia 29. sierpnia 1903, Dz. u. p. Nr. 176) zamiast z żółtym napisem, z zielonym napisem.

(2) Dla cukru, który przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia został uwolniony celem opodatkowania, dla dostawy aż do dnia 30. września 1916 albo przez Centralę dla cukru został do opodatkowania przeznaczony, ma zastosowanie cena aż do tego czasu obowiązująca, choćby nawet odstawienie nastąpiło dopiero po dniu 30. września 1916. Dla takiego cukru dostarczy się urzędową banderolę z żółtym napisem.

(3) Urzędowe banderole są publicznymi dokumentami i znakami, za których fałszowanie będzie się karało na podstawie ustawy karnej.

§ 18.

Cena cukru do użycia, wolnego od podatku.

Cena cukru surowego lub spożywczego, który jest przeznaczony na podstawie zezwolenia urzędu skarbowego do wolnego od podatku użycia w państwie tutejszem, ustanowi każdorazowo Centrala dla cukru za zatwierdzeniem Ministra handlu.

§ 19.

Ceny w handlu hurtownym i w drobnej sprzedaży.

(1) Polityczna władza krajowa ma ustanowić ceny najwyższe dla cukru spożywczego w handlu hurtownym.

(2) Polityczna władza krajowa lub za jej upoważnieniem polityczna władza powiatowa ma ustanowić również ceny najwyższe dla cukru spożywczego w drobnej sprzedaży.

§ 20.

Obliczenie w umowach o dostawę buraków.

Ustanowiona w § 14., ustęp pierwszy, cena za cukier surowy w kwocie 41 K 50 h, o ile według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 18. lutego 1916. Dz. u. p. Nr. 45, dotyczącego cen buraków cukrowych w kampanii 1916/17, nie wyniknie wyższa cena buraków, obowiązując jako cena obrachunkowa przy obrachowaniu wszystkich kontraktów o dostawę buraków dla kampanii 1916/17, przy których dostawcom buraków przysługuje prawo do zapłaty, wymierzonej według ceny cukru surowego.

§ 21.

Nadwyżka przychodów.

(1) Jeżeli za zamknięty cukier, czy to na podstawie postanowienia § 18., czy też przy wywozie poza granicę celną, uzyska się cenę wyższą od cen ustanowionych w §§ 14., względnie 15., natenczas należy tę nadwyżkę przychodu ponad wartość krajową złożyć do funduszu, którym będzie zarządzała Centrala dla cukru.

(2) Zasady, według których nadwyżki przychodu mają być do tego funduszu składane, w jaki sposób należy niemi zarządzać i pomiędzy fabryki cukru spożywczego i fabryki cukru surowego je rozdzielać, ustanowi pełne zebranie Centrali dla cukru za zatwierdzeniem Ministra handlu.

§ 22.

Zarachowanie kosztów przewozu przy zaopatrzeniu fabryk cukru spożywczego w cukier surowy.

(1) Wszelkie koszty przewozu, powstałe przy transporcie kolejowym cukru surowego do fabryk cukru spożywczego, tworzą wspólny ciężar fabryk cukru spożywczego, pobierających cukier i mają być przez nie ponoszone w takim stosunku, w jakim pobierają cukier surowy.

(2) Przy tem zarachowaniu kosztów przewozu przy fabrykach mieszanych, jakoteż przy fabrykach produkujących cukier spożywczy bezpośrednio z buraków, służy za podstawę rozkładu powyższego ciężaru tak ten cukier, który jest im policzalny według § 9., ustęp 2., jak i cukier surowy sprowadzony z zagranicy. Centrala dla cukru może jednakowoż dla takiego cukru, jakoteż w ogólności dla cukru, dla którego nie urosły właściwie żadne należitości za przewóz koleją, zezwolić na zniżenie datku do ogólnych kosztów przewozu.

(3) Centrala dla cukru może także i inne wydatki powstałe przy transporcie cukru surowego

z fabryk cukru surowego do fabryk cukru spożywczego, uznać za wspólny ciężar, bądźto fabryk cukru surowego, bądźto fabryk cukru spożywczego lub też obu tych grup. i odpowiednio go rozłożyć.

§ 23.

Prawo zażalenia.

(1) Przeciw wszystkim uchwałom, rozstrzygnięciom i zarządzeniom Centrali przysługuje interesowanym zażalenie do Ministra handlu w ciągu nieprzekraczalnego terminu jednego tygodnia po zawiadomieniu o rozstrzygnięciu.

(2) Zażalenie nie ma skutku odwrotnego.

§ 24.

Koszta Centrali.

(1) Koszta prowadzenia spraw Centrali dla cukru ma ponosić po równych częściach ogół fabryk cukru surowego z jednej i fabryk cukru spożywczego z drugiej strony.

(2) Centrala dla cukru może na pokrycie tych kosztów pobierać od fabryk cukru opłaty, które mogą być ściągane w drodze egzekucji politycznej.

§ 25.

Przekroczenia; kary.

Za przekroczenia tego rozporządzenia i za każde współdziałanie przy udaremnianiu zobowiązań ustanowionych w tem rozporządzeniu, o ile odnośny czyn nie podlega surowszemu postanowieniu karnemu, będą karą polityczne władze pierwszej instancji grzywnami do 5000 koron, lub według własnego uznania, aresztem do sześciu miesięcy.

§ 26.

Rozwiązanie Centrali dla cukru.

Rozwiązanie Centrali nastąpi po wystuchaniu pełnego zebrania przez zarządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem skarbu.

§ 27.

Początek mocy obowiązującej.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej w dniu 1. października 1916.

Hohenburger wlr.

Zenker wlr.

Leth wlr.

Spitzmüller wlr.

Handel wlr.

336.

Rozporządzenie Kierownika Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 30. września 1916

w sprawie uregulowania obrotu ziemniakami ze zbioru w roku 1916.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, jak następuje:

§ 1

Zmieniając § 20. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 4. sierpnia 1916. Dz. u. p. Nr. 244, postanawia się, że także do przesyłek ziemniaków w ilościach poniżej 100 kg potrzeba poświadczenia przewozowego.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Handel wtr. —